

aldrig fattedes paa Kærlighed til Fiskeriet, i hvert Fald ikke hos dette Tings Medlemmer, og efterhaanden som vi har haft de mange forskellige Love til Behandling, og efterhaanden som de mange Kommissioner har arbejdet med disse Spørgsmaal, er der kommet en Kreds af Mænd udenfor Fiskernes Kreds, som, foruden Kærlighed til Fiskeriet, ogsaa har faaet et om ikke førstehaands, saa dog andenhaands Kendskab til det foreliggende Emne, saaledes at de kan have Dømmekraft og Autoritet overfor det. Det er ikke gaaet paa samme Maade her som med Landmændene. Landmændene har fra gammel Tid været Hovedbestanddelen i Danmarks repræsentative Forsamling. Saa længe vi har haft en fri Forfatning, har Bønderne været stærkt repræsenterede i den, og i mange Aar har de været repræsenterede saaledes, at det var deres Ord og deres Mening, der blev Lov i Danmark. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt de har sat deres Lys under en Skæppe. Det har de ikke gjort. De har lovgivet og arbejdet dygtigt som de dygtige Folk, de er, men Fiskerne har aldrig været repræsenterede paa Rigsdagen ved aktive Fiskere undtagen en eneste Gang. Det ærede Medlem for Thisted-Kredsens (Munk-Poulsen) Formand, Kaptajn Trolle af Marinen, for i sin Ungdom med sin egen Galease og var praktisk Fisker paa Island, og senere har han været Fiskerikontrolør hernede. Han forstod Fiskeriet af praktisk Erfaring — men rigtignok ikke i vore Farvande —, og han er vel den eneste Rigsdagsmand, der har drevet Fiskeri som Livserhverv. Da vi fik vort nye Møntsystem herhjemme, blev Danmark sindbilledligt afbildet paa Mønten. Tag f. Eks. en Tokrone i Haanden — eller hvis de Herrer Landbrugere er saa haardt pinte af de daarlige Korn- og Flæskepriser, at de ikke har Sølvs, saa tag en gammel Femøre og se paa den. De ser paa den ene Side et Kornaks, som er saa udmærket tydeligt afbildet, at enhver kan se, det er et Aks af seksradet Byg. Paa den anden Side er der noget, som skal forestille en Fisk. Men det er ikke en Fisk, det er knap nok et Marsvin, en Delfin eller en Næbhval. Det er, som man siger, hverken Fugl eller Fisk. Det er et Pattedyr. Og det skal være Fiskeriets Insignium, Tegnet paa Danmarks Fiskeri, ligesom Akset er Tegnet paa Danmarks Kornavl! Det viser, at hvad der berører Fiskeriet, har staaet som en Gaade for de Folk, som den Gang slog Mønt; thi Delfinfangsten har aldrig her i Landet spillet

nogen nævneværdig Rolle, undtagen for en eneste By: Middelfart. Fiskerne er helst fri for at faa den Slags Dyr i deres Garn til at rive det i Stykker og gøre Ulykker.

Jeg sagde, at de frie Fiskere med Nødvendighed maatte føle al Fiskerilovgivning som Indskrænkning i deres Frihed. Men Tiden er gaaet, og de er ogsaa kommet til at indse Nødvendigheden deraf. De indser Nødvendigheden deraf i Kraft af deres Interessers Forskellighed. Der kan være større Interessesforskel mellem to Fiskere, selv i det samme Fiskevand, end der er mellem den Landmand, som paa Lolland dyrker Sukkerroer, og den Landmand, som i Vendsyssel paa sin karrige, sandede Jord dyrker Rug eller Havre. Som det er anført, er der Interessesmodsatninger mellem de faste og de drivende Redskaber, og der er Forskel i Interesse mellem den Fisker, der som Kutterfisker gaar ud og fisker paa Havet udenfor dansk Søterritorium, hvor der ingen Love gælder, og den, som opholder sig inde paa dansk Søterritorium og driver sit Erhverv med Baad fra Land. Det er kun for de sidste, vor Fiskerilovgivning gælder. Vi kan ikke lovgive for det aabne Hav, men vor Fiskerilovgivning er saadan, at den, som fisker ude paa det aabne Hav, maa gaa til Udlandet med sin Fangst, thi herhjemme kan han ikke komme af med den. Han kan ikke passere dansk Søterritorium med sin Fangst, medmindre den er af den Beskaffenhed, at vi anser den for lovlig efter de Bestemmelser, vi har om Fredning, Maal og Art. Den Fisker, som er saa heldig paa Nord-søbankerne at faa en Last af Østers op, kan ikke passere dansk Søterritorium med sin Fangst. Han føler det som en Uret, at han er landflygtig med sin Fangst og ikke maa afsætte den i Danmark, fordi Østersfangst i Danmark er et Privilegium. Ligeledes, hvis han faar Mindremaalsfisk i sit Garn. Dem kan de Fiskere fra Nabolandene, som ligger ved Siden af, fange og frit og uhindret afsætte, men han maa kaste dem over Bord. Der har høvet sig Røster her mod dette under tidligere Behandlinger af Fiskerilovforslag. Det var gamle Kommandør Bluhme, der som Repræsentant for Esbjerg virkede for og talte for, at danske Fiskerilove overhovedet ikke skulde gælde for Vestkystfiskeriet; det var et internationalt Fiskeri, hvor de danske Fiskerilove kun virkede hemmende og ikke fremmende. Der er noget i den Betragtning, det samme, som gør, at Regeringen har foreslaaet, at den sammen med fremmede Magter skal kunne indføre Fred-